

CERERE DE CHEMARE ÎN GARANȚIE

Instanța _

Secția _

Dosar nr.

Termen la data de _

Domnule Președinte, [1]

Subsemnatul [2]_, domiciliat în_, în calitate de_(reclamant/pârât) în cauza având ca obiect_,

Chem în garanție

pe [3]_, domiciliat în_, pentru ca prin hotărârea ce o veți pronunța să dispuneți:

- obligarea chematului în garanție la plata sumei de_, cu titlu de_; [4]

- obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele cererii sunt următoarele:

Motivele de fapt [5]: învederez instanței că _

Temeiul de drept [6]: Invoc dispozițiile art. 60-63 C. proc. civ. și art._

Probe [7]: Solicit încuviințarea următoarelor probe:_

Anexez: chitanța de plată a taxei judiciare de timbru în cuantum de _lei, timbru judiciar în valoare de _lei.
[8]

Semnătura,

Domnului Președinte al Judecătoriei/Tribunalului [9]

[1] Natura juridică. Cererea de chemare în garanție are caracterul unei cereri incidentale, prin care se urmărește introducerea în proces a unui terț împotriva căruia ar putea să se îndrepte ulterior partea care ar cădea în pretenții sau ar fi obligată la despăgubiri.

Prin formularea acestei cereri se dă posibilitatea chematului în garanție să formuleze toate apărările în sprijinul părții pe care o garantează și se evită declanșarea unui litigiu ulterior, în situația în care cel garantat va fi evins sau obligat la despăgubiri către reclamant.

În anumite situații formularea unei cereri de chemare în garanție constituie o obligație de diligență. Spre exemplu, potrivit art. 1351 C. civ., cumpărătorul trebuie să cheme în garanție pe vânzător, înainte de a fi evins de un terț, în caz contrar vânzătorul putând opune exceptio mali processus (exceptia unui proces rău condus); astfel, vânzătorul va putea scăpa de obligația de garanție a cumpărătorului dacă dovedește că ar fi avut mijloace suficiente ce puteau fi folosite în cursul primului proces și care ar fi condus la câștigarea acestuia, dacă ar fi fost înștiințat în termen util.

1.1. Cerințe obligatorii. Cererea de chemarea în garanție trebuie formulată sub forma unei cereri de chemare de judecată [art. 60 alin. (1) C. proc. civ.]

1.2. Termenul de introducere a cererii este diferit, în funcție de partea care o formulează. Astfel, potrivit art. 61 alin. (2) C. proc. civ., dacă cererea este formulată de reclamant, acesta o poate depune până la închiderea dezbaterilor în fața primei instanțe.

Dacă cererea este formulată de pârât, potrivit art. 61 alin. (1) C. proc. civ., acesta o poate depune o dată cu întâmpinarea, iar când întâmpinarea nu este obligatorie, cel mai târziu la prima zi de înfățișare.

[2] Calitate procesuală activă. Oricare dintre părțile din proces poate să formuleze cererea de chemare în garanție. În raport de dispozițiile art. 60 alin. (2) C. proc. civ., cel chemat în garanție poate la rândul său să cheme în garanție o altă persoană, în aceleași condiții.

[3] Calitate procesuală pasivă. Chematul în garanție este cel obligat legal sau convențional să garanteze partea care l-a chemat în judecată. Se pot exemplifica, în acest sens, garanțiile izvorâte din contractele translativ de drepturi, cum ar fi vânzarea sau schimbul. De asemenea, garanția poate izvorî și dintr-un contract de cesiune de creanță sau între comodenitori după facerea partajului.

Potrivit art. 60 C. proc. civ., poate fi chemată în garanție și persoana de la care partea care pierde procesul ar putea cere despăgubiri, de pildă comitentul chemat în judecată pentru a răspunde pentru fapta culpabilă a prepusului sau mandantul pentru fapta mandatarului.

[4] Obiectul cererii. Îmbrăcând forma unei cereri de chemare în judecată, partea folosește o acțiune civilă pentru valorificarea dreptului său material. Așa fiind, obiectul cererii constă în pretenția concretă a părții interesate, respectiv obligarea chematului în garanție la plata unei sume de bani, la predarea bunului etc.

[5] Motivele de fapt în funcție de natura cererii sau a acțiunii formulate, reclamantul va trebui să explice motivul de fapt și cauza acțiunii. Va trebui să învedereze instanței raportul juridic care determină introducerea în cauză a chematului în garanție. De pildă, atunci când comitentul va fi chemat să răspundă pentru fapta prepusului, se va menționa raportul de prepușenie și temeiul răspunderii comitentului.

[6] Temeiul de drept. În afară de temeiul de drept procedural, care este prevăzut de art. 60-63 C. proc. civ., partea va invoca și temeiul de drept substanțial, de pildă art. 1351 C. civ., în ceea ce privește vânzarea etc.

[7] Probe. Reclamantul are posibilitatea să folosească următoarele mijloace de probațiune: înscrisurile (art. 172-176 C. proc. civ.); martorii (art. 186-200 C. proc. civ.); expertiza (art. 201 -214 C. proc. civ.), cercetarea la fața locului (art. 215-217 C. proc. civ.), interogatoriul (art. 218-225 C. proc. civ.). Reclamantul va propune administrarea acelor mijloace de probațiune admise de lege, utile și pertinente

cauzei, în funcție de natura și obiectul litigiului dedus judecății. Astfel, într-un proces de [divorț](#) se pot folosi înscrisuri și martori, dar nu se poate folosi interogatoriul pentru dovedirea motivelor de divorț (art. 612 pct. 6 C. proc. civ.). Potrivit dispozițiilor art. 1191 C. civ., nu se poate face dovada cu martori când valoarea obiectului actului depășește suma de 250 lei și, de asemenea, nu se poate face dovada cu martori în contra sau peste cuprinsul actului scris, indiferent de valoarea raportului juridic.

[8] Timbrajul. 8.1. Taxa judiciară de timbru este reglementată prin Legea nr. 146/1997, cu modificările și completările ulterioare¹⁰⁵, și este prevăzută pentru acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și pentru cererile adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu excepțiile prevăzute de lege. Acțiunile și cererile se taxează diferențiat, după cum obiectul acestora este sau nu evaluabil în bani, taxele actualizându-se în fiecare an. Trebuie subliniat că, potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997, taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, neîndeplinirea obligației de plată la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii. Dovada achitării acestora o reprezintă chitanța în original eliberată de unitatea care încasează sumele de bani.

A. Astfel, potrivit art. 2 din Legea nr. 146/1997, acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, în anul 2005 se taxează astfel:

- a) până la valoarea de 366.000 lei 19.000 lei
- b) între 366.001 lei și 3.660.000 lei 19.000 lei + 10 % pentru ce depășește 366.000 lei
- c) între 3.660.001 lei și 36.594.000 lei 348.000 lei + 8 % pentru ce depășește 3.660.000 lei
- d) între 36.594.001 lei și 182.970.000 lei 2.982.000 lei + 6 % pentru ce depășește 36.594.000 lei
- e) între 182.970.001 lei și 365.940.000 lei 11.765.000 lei + 4 % pentru ce depășește 182.970.000 lei
- f) între 365.940.001 lei și 1.829.700.000 lei 19.084.000 lei + 2 % pentru ce depășește 365.940.000 lei
- g) peste 1.829.700.001 lei 48.359.000 lei + 1 % pentru ce depășește 1.829.700.000 lei

Valoarea la care se calculează taxa de timbru este cea declarată în acțiune sau în cerere. Dacă această valoare este contestată sau apreciată de instanță ca derizorie, evaluarea se face pe cale de expertiză, dispusă din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, taxa calculându-se la valoarea rezultată din expertiză (art. 5 din N.M. de aplicare a Legii nr. 146/1997)).

B. Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează potrivit art. 3 din Legea nr. 146/1997, cuantumul acestor taxe fiind indicat, în lucrarea de față, pentru fiecare cerere și acțiune în parte, iar toate celelalte acțiuni și cereri neevaluabile în bani, neprevăzute la acest articol, se taxează și timbrează cu 73.000 lei (art. 13 din Legea nr. 146/1997).

8.2. Timbrul judiciar este reglementat prin O.G. nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, cu modificările și completările ulterioare¹³⁵, și se aplică pentru toate situațiile în care se plătește taxa judiciară de timbru. Art. 3 din O.G. nr. 32/1995 stabilește cuantumul sumei ce se achită pentru achiziționarea timbrelor judiciare pentru diferite cereri și acțiuni. Astfel, cererile de chemare în judecată, adresate instanțelor judecătorești, în cazul în care se solicită soluționarea în fond a cauzei, se timbrează cu timbru judiciar în valoare de 3.000 lei. Dacă aceste cereri au ca obiect o valoare mai mare de 1.000.000 lei, se aplică timbre judiciare de

15.000 lei, dacă valoarea este de peste 10.000.000 lei, se aplică timbre judiciare de

30.000 lei, iar dacă valoarea este de peste 100.000.000 lei, se aplică timbre judiciare de 50.000 lei.

Spre deosebire de taxa judiciară de timbru, timbrul judiciar este mobil și se atașează cererii de chemare în judecată.

[9] Instanța competentă. Cererea se depune la instanța unde cauza este pendinte, dar numai înaintea primei instanțe, conform art. 61 alin. (2) C. proc. civ. în această situație operează o prorogare de competență, în

sensul că instanța competentă să judece acțiunea principală va fi competentă să judece și cererea de chemare în garanție [art. 63 alin. (1) C. proc. civ.], de vreme ce soluția ce se va da cererii de chemare în garanție depinde de aceea care se va da în acțiunea principală.

Potrivit dispozițiilor art. 63 alin. (2) C. proc. civ., când judecarea cererii principale ar fi întârziată prin chemarea în garanție instanța poate dispune disjungerea ei spre a fi judecată separat.

LegeAZ.net